

Es la dansa sencera d'un poble

No em pregunteu pas quin és l'origen de la sardana, car l'ignoro per complet. Sols puc dir que de sempre m'ha agradat molt escoltar-les i sobretot m'he esplaiat i gaudit ballant-les.

Tampoc em recordo de quan en vaig aprendre. La meva mare, que a.c.s., em deia que als quatre anys ja feia els curts i poc temps després ja sabia fer els llargs. El que sí recordo és que no podia posar-me a ballar amb els grans perquè era massa petita i m'arrepentava... I tant com m'hi delia!!!

La meva mare em donà les lliçons inicials. Ella les havia après en el primer curset de divulgació de la sardana allà en el meu poble i en la seva adolescència i naturalment volia que jo les ballés bé. Vaig assimilar les seves ensenyances que coincidiren i encaixaren perfectament amb les dels mestres sardanistes de la meva joventut.

Faig tots aquests preàmbuls perquè he observat que aquí a Santa Eulàlia de Ronsana hi ha força afecció per les sardanes, i tant de bo que duri!!! Però també observo que no es guarden

gaire bé les normes i, diguem-ne filigranes, per a ballar-les correctament.

Em refereixo a la manera com les balla el jovent. No els hi dono pas la culpa puix crec que si se'ls hagués instruït degudament, els nois i noies d'avui dia que les senten i frueixen ballant-les, ho farien tant i més bé que els d'edat ja madura en els nostres millors temps.

Sou a temps de perfeccionar la vostra gràcia i esbeltesa si teniu cura i poseu en pràctica els següents detalls:

Per a ballar els curts s'han de posar els braços avall al llarg del cos, enllaçades les mans com se suposa, i pels llargs s'han d'aixecar enlaire aproximadament al nivell de l'espatlla, de manera que els colzes quasi es toquin, posició que dona més aire i desimboltura als balladors i fa que no se'ls cansin tant els braços. Cal remarcar que la seva posició (dels braços) s'ha de canviar cada vegada que es canvia de punt, encara que sols sigui per fer un, dos o tres punts finals de la darrera tirada del contrapunt o de l'acabament de la dansa.

S'ha de puntejar la sardana des del començament fins al final, o sigui, ballar de punta sense arrossegar els peus.

Ballant l'estil empordanès que és el més acceptat i generalitzat, es comen-

ça la dansa amb el peu esquerre i s'acaba l'última tirada pel mateix costat; això fa que a voltes hi entra la reparició de «tresos» i aquests, segons he constatat, són molt ignorats.

Quan es vol entrar a una anella formada per parelles, l'ideal és entrar-hi també aparellat. Aleshores s'ha de trencar per la mà esquerra del ballador; mai per la mà dreta car es considera que en aquesta mà hi té la seva parella i es pot negar rotundament a donar-nos-hi entrada.

I perdoneu aquesta intromissió d'una fervent enamorada de la nostra dansa catalana. Ho exposo amb tota senzillesa i sens ànim de molestar ni molt menys de ferir a ningú.

Sols anhele que les nostres sardanes siguin airoses i animades, com airoses i vibrants són les seves notes ressonant per l'espai infinit.

I no falsegem la dansa de la nostra terra. Quan vells i joves, grans i petits, sense diferències, ni enveges, ni ressentiments de cap mena ens unim donant-nos la mà en la noble rodona crec que simbolitzem la fermesa i l'ardidesa de la raça catalana que, com ahir, avui, demà i sempre...

«estima i avança
donant-se les mans».

Misericòrdia Travesa

Drogueria Martí

PINTOR

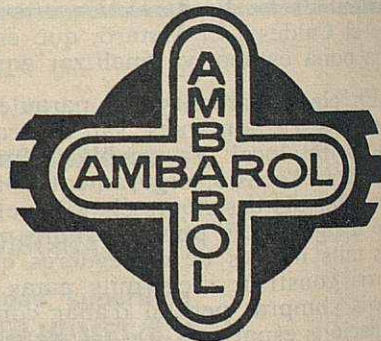
Pintura Moderna, Rótulos, Papeles Pintados

VENTA DE PAPELES PINTADOS,
PINTURAS Y ARTICULOS DE LIMPIEZA

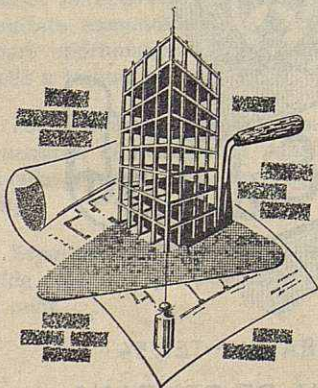
La Sagrera - Teléfono 88

SANTA EULALIA DE RONSANA

EXCLUSIVISTA DE INDUSTRIAS

CONSTRUCCIONES

Hnos. Molins

Tels. 285, 286 y 524

«La Tosca» - Calle de la Serra

SANTA EULALIA DE RONSANA